

1	Chapter 9	פרק ט
	<p>The abode of the animal soul (nefesh habahamit) derived from the kelipat nogah in every Jew, is in the heart, in the left ventricle that is filled with blood. It is written, "For the blood is the nefesh" Hence all lusts and boasting and anger and similar passions are in the heart, and from the heart they spread throughout the whole body, rising also to the brain in the head, so as to think and meditate about them and become cunning in them, just as the blood has its source in the heart and .from the heart it circulates into every limb, rising also to the brain in the head.</p> <p>But the abode of the divine soul is in the brains that are in the head, and from there it extends to all the limbs; and also in the heart, in the right ventricle wherein there is no blood, as is written, "The heart of the wise man is on his right." It is [the source of] man's fervent love towards G-d which, like flaming coals, flares up in the heart of discerning men who understand and reflect, with the [faculty of] knowledge of their brain, on matters that arouse this love; also [of] the gladness of the heart in the beauty of G-d and the majesty of His glory [which is aroused] when the eyes of the wise man, that are in his head, i.e. in the brain harboring his wisdom and understanding, gaze at the glory of the King and beauty of His greatness that are unfathomable and without end or limit, as explained elsewhere; as also the other holy affections (middot) in the heart originate from ChaBaD [wisdom, understanding, knowledge] in the brains.</p> <p>It is written, however, "One nation shall prevail over the other nation." The body is called a "small city." Just as two kings wage war over a town, which each wishes to capture and rule, that is to say, to dominate its inhabitants according to his will, so that they obey him in all that he decrees for them, so do the two souls— the Divine and the vitalising animal soul that comes from the kelipah— wage war against each other over the body and all its limbs. It is the desire and will of the Divine soul that she alone rule over the person and direct him, and that all his limbs should obey her and surrender themselves completely to her and become a vehicle for her, as well as a robe [instrument] for her ten faculties and three garments mentioned above, all of which should pervade the organs of the body, and the entire body should be permeated with them alone, to the exclusion of any alien influence, G-d forbid. That is to say, that the three brains that are in the head shall be permeated with ChaBaD of the Divine soul, namely, the wisdom of G-d and the understanding of Him, by pondering on His unfathomable and infinite greatness;</p>	<p>והנה מקום משכן נפש הבהמית שמקליפת נוגה בכל איש ישראל הוא בלב בחלל שמאלי שהוא מלא דם וכתוב כי הדם הוא הנפש ולכן כל התאות והתפארות וכעס ודומיהן הן בלב ומהלב הן מתפשטות בכל הגוף וגם עולה למוח שבראש לחשב ולהרהר בהן ולהתחכם בהן כמו שהדם מקורו בלב ומהלב מתפשט לכל האברים וגם עולה למוח שבראש. אך מקום משכן נפש האלהית הוא במוחין שבראש ומשם מתפשטת לכל האברים וגם בלב בחלל הימני שאין בו דם וכמ"ש לב חכם לימינו והיא אהבת ה' כרשפי שלהבת מתלהבת בלב משכילים המבינים ומתבוננים בדעתם אשר במוחם בדברים המעוררים את האהבה. וכן שמחת לבב בתפארת ה' והדר גאווה כאשר עיני החכם אשר בראשו במוח חכמתו ובינתו מסתכלים ביקרא דמלכא ותפארת גדולתו עד אין חקר ואין סוף ותכלית כמבואר במקום אחר וכן שאר מדות קדושות שבלב הן מחב"ד שבמוחין.</p> <p>אך הנה כתיב ולאום מלאום יאמץ כי הגוף נקרא עיר קטנה וכמו ששני מלכים נלחמים על עיר אחת שכל אחד רוצה לכבשה ולמלוך עליה דהיינו להנהיג יושביה כרצונו ושיהיו סרים למשמעתו בכל אשר יגזור עליהם. כך שתי הנפשות האלהית והחיונית הבהמית שמהקליפה נלחמות זו עם זו על הגוף וכל אבריו שהאלהית חפצה ורצונה שתהא היא לבדה המושלת עליו ומנהיגתו וכל האברים יהיו סרים למשמעתה ובטלים אצלה לגמרי ומרכבה אליה ויהיו לבוש לעשר בחינותיה וג' לבושיה הנ"ל שיתלבשו כולם באברי הגוף ויהיה הגוף כולו מלא מהם לבדם ולא יעבור זר בתוכם ח"ו דהיינו תלת מוחין שבראש</p>

<p>and from them shall be born, through the daat (knowledge), awe in his mind and dread of G-d in his heart, as well as love of G-d that shall flare up like a glowing fire in his heart, like flaming coals, so that his soul shall yearn and long, with passion and desire, to cleave to the blessed En Sof, with his whole heart, soul and might, from the very depths of the right ventricle of the heart. The latter would be so thoroughly permeated with love to overflowing, as to inundate the left side as well, to the extent of subduing the sitra achra with its element of the "evil waters," namely, the lust stemming from kelipat nogah, changing it and transforming it from seeking the pleasures of this world to the love of G-d. Thus it is written, "'With all thine heart— with both your natures.'" That is to say, that the person shall steadily rise to attain to the degree of "abundant love," a supreme affection surpassing that of "ardent love" that is comparable to burning coals.</p> <p>This is what is called in Scripture "love of delights," which is the experience of delight in G-dliness, of the nature of the world to come. This delight is in the brain of wisdom, in the intellectual pleasure of comprehending and knowing G-d, to the extent that one's intellect and wisdom can grasp [Him]. This is the element of "water," and "seed," i.e., light that is sown in the holiness of the divine soul that converts to good the element of "water" in the animal soul, from which the lust for mundane pleasures had been previously derived.</p> <p>Thus it is written in Etz Chayim, Portal 50, ch. 3, on the authority of the Zohar, that the evil is converted into, and becomes, completely good, like the good nature itself, through the shedding of the soiled garments, the pleasures of this world, in which it had been clothed.</p> <p>So, too, shall the other middot in the heart, the offshoots of awe and love, be dedicated to G-d alone; and the faculty of speech that is in his mouth, and the thought that is in his mind, shall be entirely and solely the instruments of the "garments" of thought and speech of the divine soul alone, namely, meditation on G-d and His Torah, which shall be the theme of his speech throughout the day, his mouth ceaselessly studying [it]; and the faculty of action centered in his hands, as also in the rest of the 248 organs, shall function exclusively in the performance of the commandments, which is the third garment of the divine soul.</p> <p>However, the desire of the animal soul which is derived from the kelipah is the very opposite— and it is for the good of man, that he may prevail over her and vanquish her, as in the parable of the harlot in the holy Zohar.</p>	<p>יהיו ממולאים מחב"ד שבנפש האלהית שהיא חכמת ה' ובינתו להתבונן בגדולתו אשר עד אין חקר ואין סוף ולהוליד מהן על ידי הדעת היראה במוחו ופחד ה' בלבו ואהבת ה' כאש בוערה בלבו כרשפי שלהבת להיות נכספה וגם כלתה נפשו בחשיקה וחפיצה לדבקה בו בא"ס ב"ה בכל לב ונפש ומאד מעומקא דלבא שבחלל הימני שיהיה תוכו רצון אהבה מלא וגדוש עד שתתפשט גם לחלל השמאלי לאכפאי לס"א יסוד המים הרעים שבה שהיא התאוה שמקליפת נוגה לשנותה ולהפכה מתענוגי עולם הזה לאהבת ה' כמ"ש בכל לבבך בשני יצריך והיינו שיעלה ויבא ויגיע למדרגת אהבה רבה וחיבה יתרה ממדרגת אהבה עזה כרשפי אש והיא הנקראת בכתוב אהבה בתענוגים להתענג על ה' מעין עולם הבא והענג הוא במוח חכמה ושכל המתענג בהשכלת ה' וידיעתו כפי השגת שכלו וחכמתו והוא בחי' המים זרע אור זרוע שבקדושת נפש האלהית המהפכת לטוב את בחי' המים שבנפש הבהמית שמהם באו תאות תענוגי עוה"ז מתחלה וכמ"ש בע"ח שער נ' פרק ג' בשם הזהר שהרע נהפך להיות טוב גמור כמו יצר טוב ממש בהסיר הבגדים הצואים ממנו שהם תענוגי עוה"ז שהוא מלובש בהם וכן שאר כל המדות שבלב שהן ענפי היראה והאהבה יהיו לה' לבדו וכל כח הדבור שבפה והמחשבה שבמוח יהיו ממולאים מן לבושי המחשבה והדבור של נפש האלהית לבדה שהן מחשבת ה' ותורתו להיות שיחתו כל היום לא פסיק פומיה מגירסא וכח המעשיי שבידי' ושאר רמ"ח אבריו יהיה במעשה המצות לבד שהוא לבוש השלישי של נפש האלהית אך נפש הבהמית שמהקליפה רצונה להפך ממש לטובת האדם שיתגבר עליה וינצחנה כמשל הזונה שבזה"ק:</p>
---	---

2	Chapter 12	פרק יב
	<p>The "intermediate man" (benoni) is he in whom evil never attains enough power to capture the "small city," so as to clothe itself in the body and make it sin. That is to say, the three "garments" of the animal soul, namely, thought, speech and act, originating in the kelipah, do not prevail within him over the divine soul to the extent of clothing themselves in the body — in the brain, in the mouth and in the other 248 parts—thereby causing them to sin and defiling them, G-d forbid.</p> <p>Only the three garments of the divine soul, they alone, are implemented in the body, being the thought, speech and act engaged in the 613 commandments of the Torah. He has never committed, nor ever will commit, any transgression; neither can the name "wicked" be applied to him even temporarily, or even for a moment, throughout his life.</p> <p>However, the essence and being of the divine soul, which are its ten faculties, do not constantly hold undisputed sovereignty and sway over the "small city," except at appropriate times, such as during the recital of the Shema or the Amidah, which is a time when the Supernal Intellect is in a sublime state; and likewise below, this is a propitious time for every man, when he binds his ChaBaD (intellectual faculties) to G-d, to meditate deeply on the greatness of the blessed En Sof, and to arouse the burning love in the right part of his heart, to cleave to Him by virtue of the fulfillment of the Torah and its commandments out of love. This is the essential aspect of the Shema, the recital of which is enjoined by the Torah, and of the blessings which precede and follow it, which are a Rab-bincal enactment, the latter being the preparation for the fulfillment of the recital of the Shema, as is explained elsewhere. At such time the evil that is in the left part is subjected to, and nullified in, the goodness that is diffused in the right part, from the wisdom, understanding and knowledge (ChaBaD) in the brain, which are bound to the greatness of the blessed En Sof .</p> <p>However, after prayer, when the state of sublimity of the Intellect of the blessed En Sof departs, the evil in the left part reawakens, and he begins to feel a desire for the lusts of the world and its delights.</p> <p>Yet, because the evil has not the sole authority and dominion over the "city," it is unable to carry out this desire from the potential into the actual by clothing itself in the bodily limbs, in deed, speech, and persistent thought to the extent of</p>	<p>והבינוני הוא שלעולם אין הרע גובר כל כך לכבוש את העיר קטנ' להתלבש בגוף להחטיו דהיינו ששלש' לבושי נפש הבהמית שהם מחשבה דבור ומעשה שמצד הקליפ' אין גוברים בו על נפש האלהית להתלבש בגוף במוח ובפה ובשאר רמ"ח אברים להחטיואם ולטמאם ח"ו רק שלשה לבושי נפש האלהית הם לבדם מתלבשים בגוף שהם מחשבה דבור ומעשה של תרי"ג מצות התורה ולא עבר עבירה מימיו ולא יעבור לעולם ולא נקרא עליו שם רשע אפי' שעה אחת ורגע אחד כל ימיו</p> <p>אך מהות ועצמות נפש האלהית שהן עשר בחינותיה לא להן לבדן המלוכה והממשלה בעיר קטנה כי אם בעתים מזומנים כמו בשעת קריאת שמע ותפלה שהיא שעת מוחין דגדלות למעלה וגם למטה היא שעת הכושר לכל אדם שאז מקשר חב"ד שלו לה' להעמיק דעתו בגדולת א"ס ב"ה ולעורר את האהבה כרשפי אש בחלל הימני שבלבו לדבקה בו בקיום התורה ומצותיה מאהבה שזהו ענין המבואר בקריאת שמע דאורייתא וברכותיה שלפניה ולאחריה שהן מדרבנן הן הכנה לקיום הק"ש כמ"ש במ"א ואז הרע שבחלל השמאלי כפוף ובטל לטוב המתפשט בחלל הימני מחב"ד שבמוח המקושרים בגדולת א"ס ב"ה. אבל אחר התפלה בהסתלקות המוחין דגדלות א"ס ב"ה הרי הרע חוזר וניעור בחלל השמאלי ומתאווה תאוה לתאות עוה"ז ותענוגיו.</p> <p>רק מפני שלא לו לבדו משפט המלוכה והממשלה בעיר אינו יכול להוציא תאותו מכח אל הפועל להתלבש באברי הגוף במעשה דבור ומחשבה ממש להעמיק מחשבתו בתענוגי עוה"ז איך למלאת תאות לבו כי המוח שליט על הלב [כמ"ש בר"מ פ' פינחס]</p>

<p>concentrating his attention on the enjoyment of the mundane pleasures, as to how to satisfy the lust of his heart, because the brain rules over the heart (as explained in Raaya Mehemna, Parshat Pinchas) by virtue of its innately created nature. For this is how man is created from birth, that each person may, with the will-power in his brain, restrain himself and control the drive of lust that is in his heart, preventing his heart's desires from expressing themselves in action, word or thought, and divert his attention altogether from the craving of his heart toward the completely opposite direction particularly in the direction of holiness.</p> <p>Thus it is written: "Then I saw that wisdom excelleth folly as light excelleth darkness." This means that just as light has a superiority, power and dominion over darkness, so that a little physical light banishes a great deal of darkness, which is therewith inevitably superseded, as a matter of course and necessity, so is much foolishness of the kelipah and sitra achra (as, indeed, our Sages say, "A man does not sin unless a spirit of folly enters into him") inevitably driven away by the wisdom that is in the divine soul in the brain, whose desire is to rule alone in the "city" and to pervade the whole body, in the manner already mentioned, by means of her three garments, namely, thought, speech and act of the 613 commandments of the Torah, as explained earlier.</p> <p>Nevertheless, such a person is not deemed a tzaddik at all, because the superiority which the light of the divine soul possesses over the darkness and foolishness of the kelipah, wherewith the latter is expelled forthwith, exists only in the aforementioned three garments, but does not extend to its very essence and being in relation to those of the kelipah. For in the "intermediate" man (benoni) the essence and being of the animal soul from the kelipah in the left part remains entirely undislodged after prayer. For then the burning love of G-d is not in a revealed state in his heart, in the right part, but is only inwardly paved with hidden love, that is the natural adoration in the divine soul, as will be explained later. Therefore it is possible for the folly of the wicked fool to rise openly in the left part of his heart, creating a lust for all material things of this world, whether permitted or, G-d forbid, prohibited, as if he had not prayed at all. Nevertheless, in regard to a forbidden matter, it does not occur to him to actually violate the prohibition, G-d forbid, and it remains in the realm of sinful thoughts, "Which are yet more heinous than sin itself," and which can be forceful enough to rise to his mind, to distract him from the Torah and Divine service, as our Sages said, "There are three sins against which a man is daily</p>	<p>בתולדתו וטבע יצירתו שכך נוצר האדם בתולדתו שכל אדם יכול ברצונו שבמוחו להתאפק ולמשול ברוח תאותו שבלבו שלא למלאת משאלות לבו במעשה דבור ומחשבה ולהסיח דעתו לגמרי מתאות לבו אל ההפך לגמרי ובפרט אל צד הקדושה כדכתיב וראיתי שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החושך פי' כמו שהאור יש לו יתרון ושליטה וממשלה על החושך שמעט אור גשמי דוחה הרבה מן החשך שנדחה ממנו מאליו וממילא כך נדחה ממילא סכלות הרבה של הקליפה וס"א שבחלל השמאלי [כמאמר רז"ל אלא אם כן נכנס בו רוח שטות וכו'] מפני החכמה שבנפש האלהית שבמוח אשר רצונה למשול לבדה בעיר ולהתלבש בשלשה לבושיה הנ"ל בכל הגוף כולו כנ"ל שהם מחשבה דבור ומעשה תרי"ג מצות התורה כנ"ל</p> <p>ואעפ"כ אינו נקרא צדיק כלל מפני שיתרון הזה אשר לאור נפש האלהית על החושך וסכלות של הקליפה הנדחה ממילא אינו אלא בשלשה לבושי' הנ"ל ולא במהותה ועצמותה על מהותה ועצמותה של הקליפה כי מהותה ועצמותה של נפש הבהמית שמהקליפה שבחלל השמאלי לא נדחה כלל ממקומו בבינוני אחר התפלה שאין רשפי אש אהבת ה' בהתגלות לבו בחלל הימני כי אם תוכו רצוף אהבה מסותרת שהיא אהבה הטבעית שבנפש האלהית כמ"ש לקמן ואזי יכול להיות סכלות הכסיל הרע בהתגלו' לבו בחלל השמאלי להתאות תאוה לכל ענייני גשמיות עוה"ז בין בהיתר בין באיסור ח"ו כאלו לא התפלל כלל אלא שבדבר איסור אינו עולה בדעתו לעשות האיסור בפועל ממש ח"ו אלא הרהורי עבירה הקשים מעבירה יכולים לפעול לעלות למוחו ולבלבלו מתורה ועבודה וכמאמר רז"ל ג' עבירות אין אדם ניצול מהן בכל יום הרהור עבירה ועיון תפלה כו'</p>
---	---

<p>not safeguarded: sinful thoughts, distraction in prayer," and so forth.</p> <p>However, the impression [of prayer] on the intellect and the hidden [i.e. innate] fear and love of G-d in the right part [of the heart], enable one to prevail and triumph over this evil of passionate craving, depriving it from gaining supremacy and dominion over the "city," and from carrying out this desire from the potential into the actual by clothing itself in the bodily organs. Moreover, even in the mind alone, in so far as sinful thoughts are concerned, evil has no power to compel the mind's volition to entertain willingly, G-d forbid, any wicked thought rising of its own accord from the heart to the brain, as discussed above. But no sooner does it reach there than he thrusts it out with both hands and averts his mind from it the instant he reminds himself that it is an evil thought, refusing to accept it willingly, even to let his thoughts play on it willingly; how much more so to entertain any idea of putting it into effect, G-d forbid, or even to put it into words. For he who wilfully indulges in such thoughts is deemed wicked at such time, whereas the "intermediate" person is never wicked for a single moment.</p> <p>So, too, in matters affecting a person's relations with his neighbour, as soon as there rises from his heart to his mind some animosity or hatred, G-d forbid, or jealousy or anger, or a grudge and suchlike, he gives them no entrance into his mind and will. On the contrary, his mind exercises its authority and power over the spirit in his heart, to do the very opposite and to conduct himself towards his neighbour with the quality of kindness and a display of abundant love, to the extent of suffering from him to the extreme limits without becoming provoked into anger, G-d forbid, or to revenge in kind, G-d forbid; but rather to repay the offenders with favours, as taught in the Zohar, that one should learn from the example of Joseph towards his brothers.</p>	<p>רק שלזה מועיל הרשימו במוחין ויראת ה' ואהבתו המסותרת בחלל הימני להתגבר ולשלוט על הרע הזה המתאווה תאוה שלא להיות לו שליטה וממשלה בעיר להוציא תאותו מכח אל הפועל להתלבש באברי הגוף ואפי' במוח לבדו להרהר ברע אין לו שליטה וממשלה להרהר ח"ו ברצונו שבמוחו שיקבל ברצון ח"ו הרהור זה הרע העולה מאליו מהלב למוח כנ"ל אלא מיד בעלייתו לשם דוחה בשתי ידיים ומסיח דעתו מיד שנזכר שהוא הרהור רע ואינו מקבלו ברצון אפי' להרהר בו ברצון וכ"ש להעלותו על הדעת לעשותו ח"ו או אפי' לדבר בו כי המהרהר ברצון נק' רשע באותה שעה והבינוני אינו רשע אפי' שעה אחת לעולם. וכן בדברים שבין אדם לחבירו מיד שעולה לו מהלב למוח איזו טינא ושנאה ח"ו או איזו קנאה או כעס או קפיידא ודומיהן אינו מקבלן כלל במוחו וברצונו ואדרבה המוח שליט ומושל ברוח שבלבו לעשות ההפך ממש להתנהג עם חבירו במדת חסד וחיבה יתרה מודעת לו לסבול ממנו עד קצה האחרון ולא לכעוס ח"ו וגם שלא לשלם לו כפעלו ח"ו אלא אדרבה לגמול לחייבים טובות כמ"ש בזהר ללמוד מיוסף עם אחיו:</p>
---	--